

च तत्रच्छब्दे वक्ष्यते तथाहि यत्किञ्चिद्घटादौ चक्षुःसन्निकर्षे घटत्वसामान्यधर्मज्ञानेन सकलघटादिज्ञानं सामान्यलक्षणाधीनं घटादिज्ञाने न घटादिज्ञानं ज्ञानलक्षणाधीनम्, योगविशेषजनितं सकलघटज्ञानं च एतन्नयमलौकिकं प्रत्यक्षं तस्य च अलौकिकत्वात् तदुत्तरं तत्तद्विषये साक्षात्करोमीति नाहुर्व्यवसायः किन्तु जानामीत्येवानुव्यवसाय इति भेदः ।

अल्प त्रि० अत्र-प । १ लुङ्, २ ईषदर्थे, ३ सूदने, ४ मरणाहे ।
 “अथ यदल्पं तन्मल्पम्” ङा० उ० । स्वार्थं कन् अल्पकम-
 यत् । ५ यवासे पु० । अल्पत्वञ्च यस्य वस्तुनः यावती इयत्ता उचिता ततो न्यूनत्वम् तच्च च परिमाणभेदः अपे-
 क्षाबुद्धिविशेषविषयत्वमपकर्षाघायकधर्मविशेषो वा तेन द्रव्य-
 गुणादिधर्मत्वतस्य । तच्च जातिगुणक्रियाद्रव्येषु भवति अल्पा नदी अल्पः श्यामः अल्पं ज्ञानं अल्पः पाकः अल्पो-
 ऽवकाशः । “क्वचाल्पविषया मतिः” रघुः । “अल्पप्रयोजन-
 क्तोरुतरप्रयासैः” माघः । “प्रक्षालनेन त्वत्पानामङ्गिः शौचं विधीयते” महः । अस्य गुणपरतापि “करणे च स्तोकात्यङ्ककृतपयस्यासत्त्ववचनस्यैति” पाणिन्युक्तेः
 अल्पानुसक्तः अल्पतया सुक्त इत्यर्थः । वीप्सार्थे श्म् ।
 अल्पशः अव्य० । “पतितापतसैरल्पशः” पा० । अस्य संख्यावद्गुणवचनत्वात् अतिशयने इडन् ईयसुन् च ।
 अल्पिष्ठः अल्पीयान् स्त्रियां ङोप् । “संख्यायाः अल्पी-
 यस्याः” वार्त्ति० अत्र प्रथतेर्वा कन् । कनिष्ठः कनीयान्
 “कनीयान् एषसुत्सृजेत्” सृतिः “भ्राता ज्येष्ठः कनिष्ठो वा” सृतिः । भावे इमनिच् अल्पिमा पु० घञ् आल्पम्
 पु० स्त्री तत् अल्पता । स्त्रीत्व-अल्पत्वं न० लुङ्परिमाणे ।
 अल्पकेशी स्त्री अल्पः केश इव पत्रमस्याः । भूतकेशीष्टे ।
 अल्पगन्ध न० अल्पो गन्धो यस्य । १ रक्तकैरवे । २ स्वल्पगन्धयुक्त
 माते त्रि० । एकान्तसम्बन्धे इच् समा० । अल्पगन्धिः
 तत्रैव त्रि० ।

अल्पतनु त्रि० अल्पा लुङ्परिमाणा तनुः शरीरं यस्य । स्वर्णं,
 २ दुर्बले, ३ स्वल्पस्थियुक्ते च । पत्रके २ ट्त्वभाते च ।
 अल्पपत्र पु० अल्पं पत्रं यस्य । १ लुङ्परिमाणे तत्रसीभेदे स्वल्प-
 अल्पपद्म न० अल्पमसम्पूर्णं पद्मम् । रक्तकमले रत्नमा० ।
 अल्पप्रमाण पु० अल्पं प्रमाणास्य वा कप् । (तरसज)
 (खरसज) वा इति । ख्याते ष्ट्त्वे । २ अल्पप्रमाणयुक्ते त्रि० ।
 अल्पप्राण पु० अल्पः प्राणः प्राणनक्रिया यस्मिन् । वर्षभेदे
 यस्योच्चारणे अल्पप्राणशब्दोऽप्युच्चारस्तस्मिन् । स च शिखा-

यासक्तः ‘अयुग्मवर्गयमगायणशालासवः सृताः’ इति तथा च
 बर्गेषु प्रथमतः तीयपञ्चमवर्गाः यमगाः यवरत्नाश्च अल्पासवः ।
 कर्म० । २ तादृशवर्षोच्चारणवाह्यप्रयत्ने । वाह्यप्रयत्नास्तु
 एकादशधा “विवारः संवारः श्वासोनादो घोषोऽघोषोऽल्प-
 प्राणो महाप्राण उदात्तोऽनुदात्तः स्वरितश्चेति” सि० कौ० ।
 अल्पः प्राणः प्राणहेतुकं बलमस्य । ३ अल्पबले त्रि० । [शकौ ।

अल्पमारिष पु० अल्पः मारिषः शाकः कर्म० । (नट्रिया)
 अल्पमेधस् त्रि० अल्पा मेधाऽस्य अस्मिन् समा० । अल्पधार-
 णायुक्तबुद्धौ धारणा च दृढसंस्कारः ।

अल्पमच त्रि० अल्पं पचति पच-बा ख सुप् उप० स० । मित-
 म्भवे आत्मन्भरौ कण्ठे । करणस्य कर्त्तृत्वविवक्षायां ।
 २ अल्पपाकसाधने पातादौ ।

अल्पशमी स्त्री कर्म० । लुद्रायां शस्यां शस्याकारे लुद्रष्ट्त्वे ।
 अल्पसरस् न० अल्पं सरः कर्म० । (डोवा) लुद्रजलशये ।

अल्पायुस् पु० अल्पमायुः जीवनकालो यस्य । १ कारे
 पशुषु तस्मैवाल्पायुष्कत्वात् तथात्वम् । २ अल्पजीवन
 काले त्रि० । “दुराचारो हि पुरुषो लोके भवति
 निन्दितः । दुःखभागी च सततं व्याधितोऽल्पायुरेव
 च” मनुः वा कप् अल्पायुष्कोऽप्यत्र । कर्म० ।
 यस्य यावदायुरुचितं ततोऽल्पमिते । जीवनकाले ३ आयुश्च
 जीवनकालः “शतायुर्वै पुरुष” इति श्रुतेः शत-
 वर्षावच्छिन्नजीवनकालोनराणामाहुः । एवमन्ये षा-
 मायुःपरिमाणमायुःशब्दे वक्ष्यते । तत्र विशेषकालतायां
 ज्योतिषोक्तपद्मयोगस्य सूचकता यथा जातकालङ्कारे ।
 “आयुर्मूलं जन्मिनां जीवनं स्यादाजीवानां निर्जराणां
 सुधेव । एवमन्नाहुः पूर्वमाचार्यवर्त्यास्तस्मादायुर्योगजाख्यं
 भवत्ये । लग्नाधीशोऽतिवीर्यो यदि शुभविद्गैर्वीक्षितः
 केन्द्रयानैर्दत्तै ह्य्रायुः सुदीर्घं गुणगणहितं श्रीयुतं
 मानवानाम् । सौम्याः स्त्रीयालयस्या जनुषि च रज-
 नीनायके स्त्रीयलङ्के वीर्याटेऽऽ लग्ननाथे वपुषि च शरदां
 षट्परायुर्नराणाम् ॥ सौम्याः केन्द्रालयस्यावपुषि सुर-
 गुरौ लग्नतोवा सुधांशोरायुर्युक्तं न दृष्टं न च गगनगतैः
 सप्रतिर्वत्सराणाम् । याता मूलतिकाशे शुभगगनचराः
 स्त्रीयलङ्के सुरेज्ये लग्नाधीशोऽतिवीर्यो गगनवसु ८० समा-
 संख्यमायुर्नराणाम् ॥ सौम्ये केन्द्रेऽतिवीर्ये यदि निधनपदं
 खेटङ्गीनं समाः सुखिंशत् सौम्येक्षितं चेद्गगन-
 हिमकरैः संयुतोऽथ स्वमे चेत् । स्वल्पंशे चामरेज्ये सुनि-
 तयन २७ मितं स्वर्गगो लग्नगो वा चन्द्रोद्युने शुभश्रेद्-